

PIU

Praktik i Udlandet for elever i erhvervsuddannelserne

A black and white portrait of a young woman with blonde hair, smiling. She is wearing a white top and a necklace.

Michelle Wilhardt

Kontorassistent
i Tyskland

Side 9

A black and white portrait of a young man with short brown hair and a beard, smiling. He is wearing a dark t-shirt.

Frederik Thoning Hansen

Snedker
i Sydafrika

Side 16

A black and white photo of two young men sitting on a rocky shore. One is wearing a dark hoodie and the other a dark jacket.

Andreas Kikkenborg og Steffen Søgaard

Tømrere i
New Zealand

Side 14

A black and white portrait of a young man with short brown hair, looking directly at the camera. He is wearing a light-colored button-down shirt.

Mads Nyegaard

Handelsassistent
i England

Side 18

Side 11

A black and white portrait of a young man with short brown hair, smiling. He is wearing a dark jacket.

Nikolaj Nørlund Jensen

Landmand
i Australien

A black and white portrait of a young woman with long brown hair and bangs, looking directly at the camera. She is wearing a black t-shirt with 'THRASHER' and 'SKATEBOARD MAGAZINE' printed on it. She has tattoos on her arms.

Sara Ruff

Møbelsnedker i
Australien

Side 4

Om konkurrencen

Før sommerferien udskrev Styrelsen for Forskning og Uddannelse en konkurrence blandt elever i erhvervsuddannelserne om gode fortællinger gennem historier og film fra praktikophold i udlandet. Formålet med konkurrencen er at sætte spot på praktikophold i udlandet som led i erhvervsuddannelse og inspirere flere unge til at kaste sig ud i det.

Styrelsen for Forskning og Uddannelse modtog 22 bidrag fra elever, der har været på ophold i udlandet med økonomisk støtte fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) gennem PIU-ordningen.

Eleverne kommer fra 11 forskellige fag og har været i praktik i 10 forskellige lande på 4 kontinenter. Nogle af eleverne er udstationeret i nogle måneder fra deres danske praktikvirksomhed eller har orlov fra deres skolepraktikcenter – andre vælger at tage et længere ophold eller hele deres praktiske uddannelse i udlandet.

De forskellige fortællinger vidner om, at et praktikophold i udlandet er noget, der sætter tydelige spor både fagligt og personligt og tilfører erhvervsuddannelserne en værdifuld dimension. Og for nogle elever giver opholdene erfaringer, der er med til at forme arbejdsliv og videre uddannelse. Styrelsen for Forskning og Uddannelse takker de mange nuværende og tidligere PIU-elever for, at de vil dele deres oplevelser og erfaringer fra udlandet.

Blandt de mange gode bidrag har Styrelsen for Forskning og Uddannelse sammen med Børne- og Undervisningsministeriet og Danske Erhvervsskoler udvalgt tre historier og tre film, som bliver præmieret.

Historierne kan læses i denne publikation. Filmene kan ses via QR koderne her i publikationen, og desuden findes der link til dem på www.ufm.dk/piu-ordningen. Præmierne til konkurrencen er sponsoreret af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

I praktik hos en møbel-snedker Down Under

Af Sara Ruff, møbelsnedker i Australien

Min rejse til Australien startede langt fra kænguruer og høj sol på en grå regnvejrsdag i sofaen hjemme på Nørrebro. I min jagt efter inspiration og idéer til snedkerfaget scrollede jeg igennem mere eller mindre spændende profiler på Instagram. Pludselig stoppede jeg op. Dét var det. Stedet jeg ville prøve kræfter med. 'Made by Morgen' var navnet på profilen, der var spækket med billeder af smukke egetræborde, bænke og skænke, der mest af alt mindede mig om dansk møbeldesigns storhedstid. Jeg vidste straks, at jeg måtte skrive til stedet og spørge, om de kunne bruge en dedikeret lærling på værkstedet. Hvad, jeg ikke lige havde spottet, var, at værkstedet lå en 24-timers flyvetur væk i Melbourne i Australien.

Skal/Skal ikke

Til min store overraskelse fik jeg hurtigt svar på min besked, der indeholdt billeder af de ting, jeg selv har lavet i min tid som snedkerelev. Og svaret var positivt. De kunne sagtens se mig som lærling hos dem. "Hvornår kan du starte?", sluttede deres besked. Holy Shit, tænkte jeg så. Jeg skal til Australien - eller skal jeg?

Én af de ting, der gjorde mig mere sikker på min beslutning, var, min korrespondance med Nick, som er ejeren af Made by Morgen. Han havde nemlig selv taget et stort spring en gang, da han efter 15 år i byggebranchen besluttede sig for at leve sine drømme ud og selv rejste til Danmark for lære den berømte danske møbelsnedkerstil at kende. Pludselig faldt alle brikker på plads, og jeg kunne bedre forstå, hvorfor jeg var så betaget af stedets smukke design. Det var simpelthen den helt rigtige kombination af Danmark og Australien.

En uges prøvetid

Når man snakker flotte møbler, så glemmer mange det store håndværk, der ligger i produktionen. Der er et kæmpe udvalg af maskiner og procedurer, man skal starte med at lære, før man kommer i nærheden af at skabe et lækkert møbel. Og det skulle jeg selvfølgelig også igennem på mit nye værksted Down Under. Med sommerfugle i maven tog jeg imod de første små opgaver, som Nick, min nye chef, gav mig

A woman with long brown hair and bangs, wearing a black jacket with orange buttons and a Carhartt logo, stands on a sandy beach. Behind her is a large natural rock archway made of layered sandstone, with the ocean flowing through it. The sky is blue with some clouds. A large, stylized orange speech bubble is overlaid on the top right of the image, containing text.

"Australien har vanvittig
meget smuk natur at byde på
og et helt udtømmeligt udvalg af
fantastiske rejsedestinationer.
En dag skal jeg tilbage
og udforske meget,
meget mere."

for at sætte mine snedkervejre på prøve og for at fornemme, hvor sikker jeg følte mig med de australske maskiner. Heldigvis gik der ikke mere end tre-fire dage, før jeg fik et lille klap på skulderen. "Yeah, you're alright, mate". Pyh, det var rart.

Efter at han havde set, hvad jeg kunne, blev jeg hurtigt sat i gang med at lave en række bænke, der skulle indgå i indretningen af et nyt hotel. Jeg havde aldrig prøvet at arbejde med den slags "masseproduktion" før. Der skulle skabes flere af det samme møbel på én gang. Helt ens selvfølgelig. Det var en stor, men også spændende udfordring, hvor jeg bl.a. blev en del bedre til at strukturere min tid i løbet af dagen uden at miste fokus på god kvalitet. Det er noget helt andet at producere et møbel, der bliver solgt med et anerkendt navn på designet. Der skal arbejdes hurtigt, men det er altid bedre at tænke sig om en ekstra gang, end det er at lave noget, der ikke helt lever op til standarden.

Den største oplevelse rent fagligt var nok, da Nick bad mig om at give mit bud på en stol, der potentielt kunne indgå i stedets faste sortiment. En helt ny serie af stole – med mig som en af designerne. Det, synes jeg, var ret fedt!

At arbejde i Australien

Det australske værksted bestod af fire fuldtidsansatte, der fik hjulene til at dreje rundt. Ud over chefen Nick, var der Rob; en fastansat snedker, Doug; en virkelig dygtig håndværker, og så selvfølgelig værkstedshunden, Roscoe. Stemningen på det lille hold var generelt god, og Nick gik meget op i, at vi hyggede os, holdt kaffepauser og havde gode samtaler, selvom han bestemt også kunne være hård, når han var presset. Umiddelbart var min oplevelse, at folk er en smule mere afslappede, og særligt i håndværksfag er der mange selv lærte håndværkere, hvor det måske er en far, der har lært sin søn at videreføre håndværket. En anden ting, jeg hurtigt bemærkede, var, at der ikke var mange kvinder i snedkerfaget i Australien, og hele holdet var faktisk overrasket over at høre, hvor mange kvinder vi er på uddannelsen i Danmark.

Networking

Noget, der virkelig gik op for mig i løbet af praktikken, var, hvor meget netværk betyder i snedkerfaget i Australien (og måske også i Danmark). Nicks mange venner, der ofte kiggede forbi, var ikke kun med til at skabe en festlig stemning med fredagsøl, men hjalp

også til med markedsføring på sociale medier, en skarp hjemmeside, flotte produktbilleder og meget andet. Alt det til sammen betød, at 'Made by Morgen' ikke kun havde tilfredse kunder, men blev også omtalt i anerkendte medier som Monocle og fik kunder gennem sociale medier, hvor jeg også selv havde forelsket mig i stedet. Det er helt klart noget, jeg vil tage med mig i mit eget arbejdsliv fremover. Kærlighed til faget er vigtigt, håndværk er vigtigt, men det er også vigtigt at spørge om hjælp fra andre, når man vil klare sig godt.

Hverdag Down Under

Det gav af og til et sug i maven at sidde helt alene i Australien, som er otte timer foran dansk tid, så alle ens venner og familie sover, mens man selv er vågen. Gennem Facebook-grupper for udlændinge i Melbourne kom jeg hurtigt i kontakt med en virkelig sød pige fra Belgien, som jeg udforskede lokale kaffebarer med, og vi tog også på udflugter sammen. Australien har vanvittig meget smuk natur at byde på og et helt udtømmeligt udvalg af fantastiske rejsedestinationer. Fritidsoplevelserne er virkelig vigtige, når hverdagen er hård med en 40-timers arbejdsuge og 40 minutters rejsetid til og fra arbejde hver eneste dag.

Min sidste weekend i Australien bød på en miniferie langs Great Ocean Road. En næsten 250 kilometer lang strækning, der smyer sig langs Australiens sydlige kyststrækning. Med højt humør, en lejet bil og min nye belgiske veninde som rejseven tog jeg på turen. Det er uden tvivl et minde, jeg altid vil have med mig - fuglelydene, den varme sol, der rammer ansigtet gennem bilruden, og den klare lyserøde farve, der pryder solnedgangene. En dag skal jeg tilbage og udforske meget, meget mere.

Tilbage på stenbroen

Ushh, det er altså hårdt at være tilbage i København efter en vild og oplevelsesrig tid i Australien, og en alt for lang flyvetur. Som dagene går, opdager jeg, hvor meget jeg tager med mig fra tiden Down Under. Det er selvfølgelig de nye færdigheder, jeg har fået som lærling hos 'Made by Morgen', men også åbenheden, som australierne jo er kendt for. Der bliver hilst venligt, når man kommer ind i en butik eller på en café, og stemningen er generelt mere afslappet end i fortravlede København.

Praktik i München med lokale og internationale perspektiver

"Med både op- og nedture i bagagen kan jeg nu kigge tilbage på et helt fantastisk og udfordrende år i mit liv, der har givet mig en masse nye perspektiver både fagligt, kulturelt og personligt, som jeg ikke ville have været foruden."

Af **Michelle Wilhardt**, kontorassistent i Tyskland

I sommeren 2018 var det endelig blevet tid til at tage af sted mod München, hvor mit etårige praktikophold skulle finde sted. Selvom sommerfuglene i min mave efterhånden havde vokset sig større og større, glædede jeg mig utroligt meget til min nye hverdag. Alligevel spurgte jeg ofte mig selv, hvad det lige var, som jeg havde kastet mig ud i. For hvad skal man forvente af en ny kultur omgivet af nye mennesker samtidig med at skulle arbejde i et andet land og begå sig på et fremmedsprog? Heldigvis skulle det hurtigt vise sig at være den helt rigtige beslutning for mig.

I min tid i Sydtykland arbejdede jeg hos Infineon Technologies, som fremstiller halvledere og systemløsninger, og med cirka 40.000 medarbejdere rundt om i verden er det en stor, international virksomhed. Her havde jeg sammen med 5.000 ansatte min daglige gang på hovedkontoret i München. Det var som at befinde sig i en lille by. Hovedkontoret bestod af 15 bygninger, et utal af spisesteder, en bank og fitnesscenter alt sammen omgivet af smukke naturomgivelser og mindre søer. I den første tid føltes det hele lidt uoverskueligt og overvældende, men den livlige fornemmelse af mennesker, der altid var at finde på de mange stier, var med til at skabe et rart arbejdsmiljø.

Fokus på intern kommunikation

Størstedelen af min arbejdstid foregik på et fælleskontor, hvor jeg sad sammen med mine 13 kollegaer i afdelingen for intern kommunikation. Med så mange mennesker samlet på et sted kunne bølgerne let gå højt, men samtidig var det den perfekte mulighed for mig for at få en dybere indsigt i afdelingens mange arbejdsopgaver og styrke forholdet til mine kolleger personligt. Jeg blev budt velkommen i en helt ny verden, hvor jeg skulle oparbejde et kendskab til intern virksomhedskommunikation regionalt og globalt samtidig med, at jeg skulle tilegne mig en grundlæggende forståelse for

Infineon og vigtige temaer inden for en højteknologisk branche. I mit arbejde understøttede jeg hele teamet med de forskellige kommunikationskanaler, hvor jeg blandt andet skrev artikler til det globale medarbejdermagasin,

opsatte intranetsider og online samarbejdsplatforme og var ansvarlig for en feedback-app. Med tiden voksede jeg med opgaverne og blev mere selvstændig som person. Fra at være den, der var med på en lytter, blev jeg anset som en selvstændig medarbejder på lige fod med mine kollegaer, hvor jeg selv holdt møder og hjalp kolleger fra andre afdelinger og lokationer med at udarbejde kommunikationsmateriale.

Sprog og kultur i en international koncern

Gennem tæt samarbejde med kommunikationskolleger i både Tyskland og Asien var jeg så privilegeret ikke kun at få kendskab til den tyske arbejdskultur, men også til en region med meget anderledes arbejdsgange. At være procesorienteret og struktureret som tyskerne, men samtidig mere team- og læringsfokuseret som asiaterne gav internationalt udsyn og lærte mig at forstå og bruge kulturforskellene i mit arbejde. Til gengæld var det ikke altid lige let at jonglere med to fremmedsprog. At komme fra det danske sprog, som er mere direkte, gjorde det til en omvæltning at begå sig i den tyske hierarkiske struktur og høflige sprogkultur, som præger tyske arbejdspladser og det offentlige rum. Hvis tiltaleformen af 'Du' og 'Sie' ikke var korrekt, eller jeg glemte at bruge en høflighedsfrase, følte jeg mig pinligt berørt og var ofte frustreret over ikke at kunne udtrykke mig sprogligt.

Efterhånden som mit ordforråd blev større, blev det dog også lettere at indgå i samtaler både på fagsprog og under frokostmåltider. Jeg åbnede mig mere op og følte, at mine kollegaer lærte mig bedre at kende. Det førte til tider til mange grin over mine forkudrede formuleringer, men med tiden grinte vi mere og mere med hinanden. Trods den meget høflige etikette var der nemlig altid plads til smil, varme og hjælpsomhed omgivet af en afslappet og munter stemning på kontoret, og min chef. Marlene blev hurtigt hende, jeg betroede mig til, søgte hjælp hos og delte mine oplevelser med.

En by med charme og masser af øl

Uden for arbejdstiden bød mit ophold også på mange uforglemmelige stunder. Med München som pulserende storby var der rig mulighed for sportsaktiviteter, gadefester og pop-up events, og der var en mangfoldighed af cafeer, barer og restauranter, som dannede rammerne for et perfekt break fra hverdagens travle arbejdsdage. Samtidig havde byen en helt særlig atmosfære omgivet af gamle bygninger, en smuk natur med udkig til bjergene og kun et stenkast fra de bayerske søer. Det bød på mange udflugtsture, men også gå-, cykel- og badeture langs floden, Isar, der løber gennem byen. Og de mange parker blev flittigt benyttet og var et perfekt samlingssted til en omgang bold, spisning eller solbadning med andre PIU-elever og tyskere.

Ølkulturen er heller ikke til at komme uden om i München, og med Oktoberfest – kendt som 'Wiesn' blandt tyskerne – fik jeg hurtigt smag for sydtysk øl og den livlige stemning. Det førte også til deltagelse i mange mindre lokale folkefester, som var den perfekte indgangsvinkel til at møde nye mennesker og komme tættere ind på tyskerne. Jeg oplevede specielt fællesskabsfølelsen, når man sammen med unge som gamle dansede på bordene iført Lederhosen eller Dirndl til lyden af et live orkester. Det var en unik måde at få kulturen helt ind under huden på, og jeg følte mig som en ægte Bayer, hver gang vi i solskinsvejr sad med et Massglas under trætoppene i byens mange Biergartens.

Udvidet horisont

Med både op- og nedture i bagagen kan jeg nu kigge tilbage på et helt fantastisk og udfordrende år i mit liv, der har givet mig en masse nye perspektiver både fagligt, kulturelt og personligt, som jeg ikke ville have været foruden.

Jeg taler nu mit andet fremmedsprog, tysk flydende og er blevet helt sikker på at fortsætte på en videregående uddannelse inden for virksomhedskommunikation. Jeg har fået indblik i Tysklands arbejdskultur, har taget høfligheden til mig i min daglige tale, og jeg har også taget den gensidig respekt og åbenhed over for andre mennesker med mig. Plus jeg har fået uerstattelige minder, nye venner og bekendtskaber på tværs af landegrænser.

Turen, som ændrer livet

Af Nikolaj Nørlund, landmand i Australien

Mit navn er Nikolaj, og jeg er 19 år gammel. Det her er min fortælling om, hvad jeg har oplevet indtil videre på min rejse i Australien. Turen begyndte i juli og er planlagt til at slutte den 22. dec. 2019. Opholdet er en del af min sidste praktik i uddannelsen som landmand.

Skiundertøj i kufferten

Man kan blive overrasket over, hvor stor en forskel der kan være på kultur, miljø og natur. Inden jeg rejste, fik jeg mange kommentarer som "Nå, du skal vel bare have 5 par shorts og 5 T-shirts med til Australien", fordi man altid har forbundet Australien med et sted, der var meget varmt. Det skulle hurtigt vise sig at blive det modsatte af, hvad man havde forventet. En uge inden afrejse modtager jeg en mail fra min kommende chef om, at det nok ville være en god ide at medbringe skiundertøj - regntøj fik vi styr på, når jeg kom derned. Allerede der tænker jeg ved mig selv, at det måtte vel være en fejl. Men det skulle dog vise sig at være en nødvendighed. Der har ikke været en dag de sidste 2 måneder, hvor jeg ikke har haft skiundertøj på.

Temperaturen udenfor har svinget mellem 0 og 15 grader, og det er ikke så galt, men her tæt ved havet i den sydøstlige del af Australien, i staten Victoria, blæser det mellem 5 og 15 m/s, og så spiller undertøjet en vigtig rolle for at kunne holde varmen.

Ingen tørretumbler

Man oplever utrolig mange ting på sådan en tur, og jeg har endnu ikke fortrudt et eneste sekund. Man kommer i kontakt med mennesker, som virker meget forskellige fra en selv, men så alligevel ikke. Alt er nyt og anderledes i forhold til, hvad man er vant til. Ting, som man tager for givet hjemme i Danmark, står man pludselig og mangler. Sådan noget som ikke at have isole-ring i huset og ikke at have nogen tørretumbler. Det har jeg lige skulle vænne mig til. Men som dagene går, begynder det hele at blive hverdag.

Her siger kassedamen "Hej!"

Og enhver fremmed, man møder, er altid utrolig venlig og hjælpsom. Jeg har aldrig oplevet

"Folk, som jeg møder,
lige meget om jeg kender dem
eller ej, starter altid med en sætning,
hvor de spørger til, hvordan jeg har det.
Det er nok noget af det helt basale,
man burde spørge alle om.
Ikke hvad de laver, og hvad de
skal lave i morgen."

noget lignende. Aldrig nogensinde har jeg haft en samtale med en kassedame om, hvordan min dag har været, eller om hvad jeg skal lave i morgen. Men det er helt naturligt hernede. Folk, som jeg møder, lige meget om jeg kender dem eller ej, starter altid med en sætning, hvor de spørger til, hvordan jeg har det. Det er nok noget af det helt basale, man burde spørge alle om. Ikke hvad de laver, og hvad de skal lave i morgen. Men lige præcis spørge hvordan de har det. Det er helt klart en ting, jeg vil tage med mig videre i livet - den helt naturlige venlighed og nysgerrighed over for sine medmennesker. Jeg føler lidt, at den er ved at forsvinde hjemme i Danmark, hvor det bare handler om at passe sig selv. Det er ikke engang sikkert, at kassedamen overhovedet siger hej til en.

Sådan noget som at skulle til at tænke på, at vand er en begrænset ressource, har også været en øjenåbner. I huset går man i bad i let rensat regnvand. Og på gården skal man tjekke vand-tanken, for at finde ud af om der overhovedet er noget vand at bruge af - det har været lidt af en omvæltning.

Det hele foregår udendørs

Naturen er også noget helt for sig. Hvor man er vant til, at stort set alt i Danmark er fladt, så tror jeg ikke, man kan finde et eneste sted, man vil kalde bare nogenlunde fladt her - i hvert fald ikke i det område, hvor jeg bor og arbejder. Det hele er bakker og bjerge.

Og stort set alt arbejde forgår udenfor. På farmen er der næsten ingen bygninger - der er tag over malkestalden og et mindre hus, hvor vi har de nyfødte kalve, men ellers går alle køerne rundt uden for året rundt og skal bare hentes

hjem et par gange dagligt til malkningen. Det foregår enten på en 2-hjulet crosser eller en ATV. Og de ansatte, som har en hund, bruger hunden til at hjælpe med at drive køerne, præcis ligesom man bruger hund til at drive får.

Fagligt godt rustet til livet som landmand

Jeg føler allerede, at jeg har udviklet mig meget. Jeg er blevet meget mere ansvarsbevidst, end jeg var i forvejen og bedre til at omgås med folk, som jeg normalt ikke omgås med. Rent fagligt bliver jeg også godt rustet til at blive en dygtig landmand. Man lærer at genkende de forskellige sygdomme hos dyrene, og hvad man skal gøre for at forebygge og behandle.

Det meste af hverdagen går med arbejde - arbejdstiden ligger generelt fra 8-18, og så skal man lige have noget mad og et bad, når man kommer hjem. Men weekenderne går derimod med at komme lidt rundt i området, alt efter hvor langt man kan nå på en weekend. Australien byder på en masse naturområder og forskellige nationalparker. Og når chancen byder sig, så tager jeg på pubben nede i byen og få en øl med kollegaerne. Og en hyggelig fisketur med kollegaen, Noel er heller ikke dårligt.

Film

Af **Andreas Kikkenborg** og **Steffen Søgaard**, tømrere, New Zealand

Filmene kan ses på
www.ufm.dk/piu-ordningen

Se 1. præmiefilmen her:

Film

Af **Frederik Thoning Hansen**, snedker, Sydafrika

Filmene kan ses på
www.ufm.dk/piu-ordningen

Se 2. præmiefilmen her:

Film

Af **Mads Nyegaard**, handelsassistent, England

Filmene kan ses på
www.ufm.dk/piu-ordningen

Se 3. præmiefilmen her:

